

Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om Meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska centralbanken, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om fullbordande av bankunionen

[COM(2017) 592 final]

(2018/C 237/08)

Föredragande: **Carlos TRIAS PINTÓ**

Medföredragande: **Daniel MAREELS**

Remiss	Europeiska kommissionen, 17.11.2017
Rättslig grund	Artikel 304 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt
Ansvarig facksektion	Ekonomiska och monetära unionen, ekonomisk och social sammanhållning
Antagande av facksektionen	28.2.2018
Antagande vid plenarsessionen	14.3.2018
Plenarsession nr	533
Resultat av omröstningen (för/emot/nedlagda röster)	180/3/4

1. Slutsatser och rekommendationer

1.1 EESK stöder de åtgärder som antagits sedan 2012 och som på ett avgörande sätt har bidragit till den finansiella stabiliteten och brutit den onda cirkeln mellan banksystemen och staterna.

1.2 Vi välkomnar därför – och uppmanar även till användning av – den nya uppsättning åtgärder som föreslås av kommissionen för att den ekonomiska och monetära unionen (EMU) ska fullbordas och röra sig mot ett **optimalt valutaområde**, övervinna det rådande motståndet och så snart som möjligt uppnå större precision för fullbordandet av bankunionens tredje pelare, genom en gradvis minskning och ömsesidig delning av de finansiella riskerna. Fullbordandet av bankunionen – och kapitalmarknadsunionen – bör mycket riktigt göra det möjligt att till fullo inrätta den finansiella unionen, en av de grundläggande pelarna i EMU.

1.3 Mer specifikt stöder EESK de olika mål som föreslås i syfte att förstärka den gemensamma tillsynsmekanismen (SSM) och den gemensamma resolutionsmekanismen (SRM), underlätta den gradvisa minskningen av de finansiella riskerna och slutligen bana väg för ett **alleuropeiskt insättningsgarantisystem** som, utöver att garantera likviditet, kan bära förluster och fullborda bankunionens tredje pelare.

1.4 För att detta ska vara möjligt kommer det att vara nödvändigt att fortsätta parallellt med åtgärder för att dela och minska solvens- och likviditetsriskerna inom finanssektorn. Kommittén bekräftar återigen sin tidigare ståndpunkt i denna fråga, som framgår i dess yttrande om förslagen om ett europeiskt insättningsgarantisystem. Vid sidan av de andra frågor som rör detta område bör frågan om nödlidande lån absolut fortsätta att stå överst på dagordningen, framför allt nu när ekonomin växer igen.

1.5 Med tanke på att de ursprungliga förslagen om ett europeiskt insättningsgarantisystem fortfarande inte har uppvisat resultat, efter mer än två år, skulle det troligtvis vara en bra idé att byta strategi. Det aktuella meddelandet skapar utrymme för en bredare diskussion och för en strategi i flera faser för att genomföra det europeiska insättningsgarantisystemet, något som kommittén stöder. Det är viktigt att inte tappa farten i genomförandet av bankunionen och att ta hänsyn till de slutsatser som dras under förhandlingarna. Under alla omständigheter anser kommittén att det är nödvändigt att både det europeiska insättningsgarantisystemet och de relevanta riskminskningsåtgärderna ofördröjligen faktiskt behandlas och genomförs parallellt, i enlighet med en tydlig och konkret tidsplan.

1.6 Kommittén stöder beslutet om att i den första fasen endast tillhandahålla likviditetstäckning, som ökar med åren. Samtidigt bör de nationella insättningsgarantisystem som är ansvariga för att täcka förluster fortfarande få full uppmärksamhet. För att göra den efterföljande övergången till den andra fasen så smidig som möjlig och för att främja ömsesidigt förtroende anser kommittén att det är viktigt att snabbt vidta åtgärder för att fortsätta att harmonisera de nationella systemen så mycket som möjligt. Det är också viktigt att ta itu med historiska problem och moraliska risker.

1.7 Förlusttäckning kommer att tillföras i den andra fasen, men övergången sker inte automatiskt. Kommittén anser att det föreslagna formella beslutet bör utgå från bredast möjliga grund. Det verkar därför olämpligt att detta beslut enbart skulle fattas av kommissionen – det bör snarare fattas gemensamt med rådet och parlamentet.

1.8 Den successiva ökningen av förlusttäckningen genom det europeiska insättningsgarantisystemet är i princip en bra idé, men mekanismerna för att genomföra detta system måste få mer uppmärksamhet i lagstiftningen.

1.9 Rent allmänt är meddelandet mycket vagt formulerat i flera av punkterna, och förslagen är "villkorade". Detta skapar utan tvekan utrymme för vidare diskussioner, men innebär ibland att det saknas beslutsamhet. Ett antal viktiga aspekter har dessutom utelämnats eller slätats över i viss utsträckning. Kommittén efterlyser snabba framsteg, tillsammans med samtliga berörda aktörer, och att förslagen ska göras mer konkreta. Medlemsstaterna måste dessutom ta sitt ansvar och fortsätta arbetet med de åtgärder som vidtagits tidigare, särskilt dem som avser insättningsgarantisystem. Detta är mycket viktigt, framför allt mot bakgrund av den strategi i olika faser som presenteras i meddelandet i fråga.

1.10 I linje med målet att skapa ett alleuropeiskt insättningsgarantisystem är det mycket viktigt att Europeiska valutafonden omedelbart blir operativ, då den ska fungera som en brandvägg för den gemensamma resolutionsmekanismen i egenskap av långivare i sista hand. På samma sätt ger EESK också sitt fulla stöd till de funktioner som planeras för detta organ när det gäller att hantera så kallade asymmetriska chocker.

1.11 Förbättringen och konsolideringen av bankunionens pelare och tillämpningen av det **enhetliga regelverket** måste gå hand i hand med finansbranschens genomförande av **målen för hållbar utveckling fram till 2030** och klimatåtagandena i Parisavtalet, och därigenom medföra en mer gynnsam behandling när det gäller kapitalkraven för investeringar i den gröna ekonomin och olika långsiktiga och icke-komplexa transaktioner i form av "inkluderande utlåningsformer", t.ex. hypotekslån, framför allt sådana som hänger samman med energieffektivitet, installation av solpaneler m.m.

1.12 Finansteknik och andra finansiella innovationer (såsom blockkedjor och smarta kontrakt) kräver också åtgärder för att fullborda och återuppliva bankunionen och förbättra den finansiella och digitala inkluderingen av Europas medborgare, i överensstämmelse med EU:s strategiska mål. I den nuvarande formuleringen av målen för hållbar utveckling fram till 2030 bidrar finansiell inkludering redan till sju av de 17 målen, medan den digitala inkludering som skulle kunna säkerställa eller äventyra denna i ett nytt sammanhang påverkar nästan samtliga mål, uttryckligen eller underförstått.

1.13 Såsom EESK redan har uppgett i olika yttranden upprepar kommittén sitt engagemang när det gäller att uppnå ett brett finansiellt ekosystem där de stora alleuropeiska aktörerna existerar sida vid sida med små- och medelstora banker och andra enheter som inte bedriver bankverksamhet som på ett tillförlitligt sätt inriktar sig på att finansiera realekonomin på lika villkor, i en miljö med kraftigt reducerade systemrisker. Mångfald, öppenhet och hållbarhet är det bästa motgiftet mot framtida finansiella kriser.

1.14 EESK anser att det nu är absolut nödvändigt att stimulera de länder som inte ingår i euroområdet att delta. Var och en av bankunionens tre pelare bör samtidigt bidra till att stärka den globala finansiella arkitekturen, öka samarbetet på europeisk och internationell nivå inom ramen för dess regelverk och dela med sig av sina erfarenheter, i synnerhet till de 30 länder utanför Europa som har euron som referensvaluta, bland annat de fransktalande länderna i Afrika.

2. Historik, bakgrund till och sammanfattning av det nya meddelandet

2.1 Den stora recessionen, som började för tio år sedan, var en prövning för euron och medförde mer eller mindre höga kostnader för länderna i euroområdet. De finansiella räddningsaktionerna påverkade följaktligen också statsrisken negativt.

2.2 Bankunionen inrättades 2012 för att skapa ett enhetligt och integrerat finansiellt system för att genomföra penningpolitiken på ett effektivt sätt genom att möjliggöra lämplig riskspridning mellan medlemsstaterna och återställa förtroendet för banksystemet i euroområdet, som ett svar på **de strukturella bristerna** i eurons ofullständiga utformning. Tack vare de positiva förändringarna i Europeiska centralbankens penningpolitik och EU-medlemsstaternas budgetpolitik gjordes framsteg mot en ekonomisk och monetär union (EMU). Den nuvarande utmaningen ligger i att **introducera euron i EU:s samtliga 27 medlemsstater** och fullborda bankunionens **tredje pelare**.

2.3 Mot bakgrund av hoten från populisterna och den allt större risken för en förskjutning mot nationalism, främst på grund av ökade skillnader till följd av asymmetriska chocker i euroområdet, råder det bred politisk samstämmighet om behovet av att fullborda finansunionen (bank- och kapitalmarknadsunionen) i syfte att skydda EU:s **finansiella stabilitet** och **territoriella integritet** mot vad kommissionens ordförande Jean-Claude Juncker kallar **nationalismens "gift"**.

2.4 En annan ny stor utmaning rör **finansteknik** och andra innovationer i den finansiella infrastrukturen, som hittills inte har omfattats av den **finansiella tillsynen**. I kommissionens meddelande från september 2017 om "Att förstärka den integrerade tillsynen för att främja kapitalmarknadsunionen och den finansiella integrationen i en föränderlig miljö" anges det att "[n]är man skapar en finansiell union måste man till fullo dra nytta av de möjligheter som finansiella innovationer skapar, men samtidigt hantera nya risker." En handlingsplan planeras till början av 2018 ⁽¹⁾.

2.5 De framsteg mot bankunionen som uppnåddes i och med inrättandet av **reglerings-, kontroll- och sanktioneringsuppgifterna** inom ramen för den **gemensamma tillsynsmekanismen (SSM)** ⁽²⁾ och den **gemensamma resolutionsmekanismen (SRM)**, som tillsammans med det **"enhetliga regelverk"** som anges i "En färdplan för en bankunion" utgör de viktigaste milstolparna, dämpades under de år då den ekonomiska återhämtningen påbörjades eftersom euroområdets partner föredrog att tacka nej till den finansiella integrationens synergier än att dela riskerna.

2.6 Vi har alltså en mängd olika uttalanden och förslag som, trots att de har inneburit framsteg, inte har lett till **riskminskning och riskspridning**. EU:s medlagstiftare har ännu inte lämnat tillräckligt konkreta svar på hur den ekonomiska och monetära unionen ska fullbordas, framför allt med avseende på följande: överensstämelsen med direktivet från 2014, som förstärktes av rådet 2017 ⁽³⁾; förslaget till förordning från november 2015; den partiella och fortsatta utvecklingen av kapitalmarknadsunionen; lanseringen av handlingsplanen för finansiella tjänster (2017); de nya åtgärderna för att minska de nödlidande lånen ⁽⁴⁾ m.m.

2.7 I ovan nämnda förslag till förordning från 2015 föreskrevs en successiv och gradvis utveckling av ett europeiskt insättningsgarantisystem. I den första fasen skulle ett återförsäkringssystem användas, innan man övergår till ett system som gradvis blir alltmer ömsesidigt (koassurans), och slutligen, i det tredje steget, når fram till en situation där risken från och med 2024 helt bärs av det europeiska insättningsgarantisystemet. Tillsammans med detta förslag tillkännagav kommissionen parallellt ett antal åtgärder som syftar till att minska riskerna i bankunionen. Tyvärr har förhandlingarna hittills inte varit framgångsrika.

2.8 Det återstår fortfarande arbete när det gäller de nationella insättningsgarantisystemen, som skulle kunna bidra till att bereda vägen. Problemet är bl.a. att det fortfarande finns betydande skillnader mellan medlemsstaterna i tillämpningen av reglerna i direktivet om insättningsgarantisystem och att man måste förbättra informationsutbytet och instrumenten för att främja samordningen mellan de nationella insättningsgarantisystemen ⁽⁵⁾.

2.9 För att bryta dödläget mellan medlagstiftarna skärps genom detta meddelande kriteriet för **skuldnedskrivning** och det föreslås först och främst att man inför en gemensam säkerhetsmekanism för den gemensamma resolutionsfonden, och, för det andra, att man tar fram en mer omfattande färdplan för det **europeiska insättningsgarantisystemet**, som börjar med **återförsäkring** (genom att endast erbjuda successiv likviditetstäckning, samtidigt som bankerna bidrar till den

⁽¹⁾ Se COM(2017) 542 final (avsnitt 4, från s. 11).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

⁽³⁾ Den 16 juni 2017 nådde rådet i ett direktiv en överenskommelse om en rangordningen för bankkreditgivare i insolvensförfaranden. Baserat på detta kan medlemsstaterna införa en tydlig efterställning för insättningar utan säkerhet som måste "räddas" om en bank går i konkurs.

⁽⁴⁾ COM(2018) 37 final

⁽⁵⁾ Se kommissionens meddelande, s. 12.

gemensamma fonden) och sedan, i en andra fas, rör sig mot **koassurans**, för vilket villkoret skulle kunna vara att riskerna med koppling till nödlidande lån är tillräckligt begränsade⁽⁶⁾. För detta ändamål föreslås en första ytterligare åtgärd som riktas mot att minska sannolikheten för företagsinsolvens genom omstruktureringsförfaranden, samtidigt som man också arbetar för ett tidigt införande av bestämmelser om nödlidande lån som en del av översynen av förordningen om den gemensamma tillsynsmekanismen. I kommissionens meddelande om halvtidsöversynen av handlingsplanen om kapitalmarknadsunionen från mitten av 2017 tillkännages också åtgärder på kort sikt för att utveckla en andrahandsmarknad för nödlidande lån⁽⁷⁾. I slutändan innebär detta att tillräckliga framsteg också måste uppnås i fråga om att minska riskerna inom banksektorn.

2.10 Den andra ytterligare åtgärden rör diversifieringen av bankernas innehav av statsskulder. **Värdepapper med statsobligationer som säkerhet** kan utgöra ett bidrag här och samtidigt erbjuda ytterligare garantier. Till följd av det arbete som utförts av Europeiska systemrisknämnden (ESRB) överväger kommissionen att lägga fram ett **lagstiftningsförslag** i början av 2018.

2.11 Senast under våren 2019 bör alla riskdelningsåtgärder därför ha införts och **genomförandefasen** bör kunna inledas med utgångspunkt i överenskommelsen mellan medlagstiftarna om de grundläggande inslagen i **bankpaketet** från november 2016 och betydande framsteg med det som återstår, följt av ett klagörande av de befintliga **kontrollbefogenheterna** för att minska riskerna med anknytning till nödlidande lån och ett förslag till **bedömning av värdepappersföretag**.

3. Allmänna kommentarer

3.1 Nu när euroområdets ekonomier återigen växer och bankernas finansiering av ekonomierna också ökar är det dags att stärka motståndskraften i vårt finansiella system och se till att eventuella finansiella kriser inte leder till ytterligare marknadsfragmentering⁽⁸⁾ och blir ännu en kostsam prövning för euron och den europeiska integrationen som helhet.

3.2 Det är därför avgörande att en **"helt ömsesidig" gemensam insättningsgarantifond** upprättas för att **fullborda EU:s finansiella struktur** och hantera den nuvarande bristande överensstämmelsen mellan banktillsyn och resolution (som är centraliserade), å ena sidan, och de nationella insättningsgarantisystemen (som inte är harmoniserade), å andra sidan. Detta förutsätter också att tillräckliga framsteg görs med att minska riskerna inom banksektorn.

3.3 Framstegen på området riskminskning och insättningskydd går hand i hand, och kommittén bekräftar därför på nytt de principer som den redan har formulerat med avseende på de ursprungliga förslagen om det europeiska insättningsgarantisystemet⁽⁹⁾. I synnerhet uppgavs det att de, eftersom båda typerna av åtgärder delar ett antal viktiga grundläggande mål när det handlar om att förstärka och fullborda bankunionen, måste **genomföras på samma sätt och med verktyg och metoder som verkligen är likvärdiga**. Därför, och för att möjliggöra verkliga framsteg, anser kommittén att det är **mycket viktigt** att säkerställa att både det europeiska insättningsgarantisystemet och de relevanta riskminskningsåtgärderna **ofördröjligen faktiskt behandlas och genomförs parallellt**, i enlighet med en tydlig och konkret tidsplan. Att skapa de rätta förutsättningarna för att gå vidare är också avgörande för att **fortsätta fullbordandet av EMU**, där **bankunionen** utgör ett viktigt inslag.

3.4 Vid sidan av andra initiativ som rör riskminskning måste frågan om nödlidande lån⁽¹⁰⁾, och framför allt den ojämna fördelningen av dessa mellan länderna, fortsätta att stå högt på dagordningen, eftersom det är mycket viktigt att göra framsteg på detta område. Såsom uppges ovan har man rent allmänt gjort framsteg, men genomsnittet säger inte allt⁽¹¹⁾. Det finns banker som hanterar problemet med kraftfulla åtgärder, eller åtminstone rör sig i rätt riktning, men också banker som förnekar problemet eller inte behandlar det tillräckligt ambitiöst. Nu när ekonomin växer igen är det viktigt att

⁽⁶⁾ Trots förbättringarna hade de europeiska bankerna i slutet av 2016 två gånger så många riskvägda tillgångar i sina balansräkningar (19,1 % i genomsnitt i EU, 18,8 % för euroområdet) än de i Förenta staterna (de japanska bankerna låg någonstans mitt emellan), medan de europeiska siffrorna i början av krisen under 2008 var bättre än de två andra stora ekonomiernas. Dessutom är procentandelen nödlidande lån fortfarande tre gånger så hög som i Förenta staterna och Japan.

⁽⁷⁾ Se COM(2017) 292 final, särskilt "prioriterad åtgärd 5".

⁽⁸⁾ Bankerna har minskat sin exponering mot andra medlemsstater, och de gränsöverskridande betalningarna står fortfarande bara för 7 %.

⁽⁹⁾ EUT C 177, 18.5.2016, s. 21.

⁽¹⁰⁾ Nödlidande lån.

⁽¹¹⁾ Intervju med Danièle Nouy, ordförande för ECB:s tillsynsnämnd, i Público, den 11 december 2017. Se <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/interviews/date/2017/html/ssm.in171211.en.html>

skyndsamt ta itu med denna fråga för att lösa både historiska problem och framtida sådana. Utmaningen ligger i att uppnå effektiva resultat lokalt. Detta är avgörande för att göra framsteg med avseende på genomförandet av bankunionens tredje pelare.

3.5 Jämfört med de ursprungliga förslagen om det europeiska insättningsgarantisystemet från 2015 skapar det aktuella meddelandet utrymme för en bredare diskussion om det europeiska insättningsgarantisystemet och en mer etappbaserad strategi för att genomföra det. Nu när det är viktigt att inte tappa farten i genomförandet av bankunionen och att ta hänsyn till de slutsatser som dras under förhandlingarna är kommissionens nya strategi realistisk och kommittén kan stödja den.

3.6 Kommittén stöder beslutet om att endast tillhandahålla likviditetstäckning i den första fasen, vilket innebär att förluster under denna fas kommer att täckas via nationella insättningsgarantisystem. För att den efterföljande övergången till nästa fas inte ska bli onödigt svår, och för att främja ömsesidigt förtroende, anser kommittén att det är viktigt att man redan från början slår fast att ytterligare åtgärder måste vidtas för att harmonisera de nationella systemen så mycket som möjligt för att undanröja större avvikelser mellan medlemsstaterna. Samtidigt är det också viktigt att ta upp historiska problem och moraliska risker.

3.7 När det gäller övergången från återförsäkringsfasen (se ovan) till koassuransfasen, som är beroende av ett antal villkor, anser kommittén att beslutet om att gå vidare bör utgå från bredast möjliga grund. Det verkar därför olämpligt att detta beslut endast skulle fattas av kommissionen – det bör snarare fattas gemensamt med rådet och parlamentet⁽¹²⁾.

3.8 Det är också nödvändigt att vara så tydlig som möjligt om vilka villkor som ska gälla både under och efter⁽¹³⁾ övergången till koassuransfasen, då både likviditetstäckning och förlusttäckning kommer att tillhandahållas. Förslaget om att bygga upp detta gradvis⁽¹⁴⁾ är bra, men samtidigt finns det viss oro över att den nuvarande lydelsen fortfarande är för allmän och vag och lämnar för mycket utrymme för olika tolkningar och diskussioner. Det krävs mer vägledning och visshet om detta ämne redan från början.

3.9 Mer generellt är det värt att notera att meddelandet i breda drag är mycket vagt formulerat i flera av punkterna, och att förslagen i det är preliminära. Detta lämnar dels ett handlingsutrymme som skulle kunna bli användbart i de framtida förhandlingarna mellan och med medlemsstaterna, dels innebär det att lydelsen blir mer osäker⁽¹⁵⁾ och inte alltid så tydlig som man hade hoppats på. Ett antal viktiga aspekter har utelämnats eller slätats över, bland annat erkännandet av de institutionella skyddssystemens roll, vilket kommittén tidigare har uppmärksammat⁽¹⁶⁾. För att lösa dessa frågor är det nu viktigt att arbeta med alla övriga berörda aktörer (inklusive rådet, parlamentet, medlemsstaterna, kommissionen osv.) för att göra snabba framsteg och göra förslagen mer konkreta.

3.10 EESK uppmanar medlagstiftarna att använda det omfattande åtgärds paketet för att stärka den ekonomiska och monetära unionen⁽¹⁷⁾, som offentliggjordes den 6 december 2017, för att **påskynda uppnåendet av samförstånd**.

3.11 EESK stöder ECB:s avsikt att säkerställa att bankerna erbjuder harmoniserade tjänster i samtliga EU-medlemsstater⁽¹⁸⁾ och på så sätt kan utnyttja fördelarna med en större marknad. EESK uppmanar de medlemsstater som ännu inte deltar i den gemensamma valutan att ansluta sig till den gemensamma tillsynsmekanismen (SSM), som ett första steg mot en fullständig integration i euroområdet.

⁽¹²⁾ Utan att det påverkar den viktiga roll som tillsynsmyndigheterna spelar i detta avseende.

⁽¹³⁾ Se meddelandet, punkt 3.

⁽¹⁴⁾ I allmänna termer föreslås det i nuläget att förlusttäckning tillhandahålls av de nationella insättningsgarantisystemen och det europeiska insättningsgarantisystemet, enligt en fördelningsnyckel som skulle utvecklas stegvis, och börja med ett bidrag på 30 % från det europeiska insättningsgarantisystemet från och med koassuransfasens första år.

⁽¹⁵⁾ Många av inlagen beskrivs i konditionalis: se den regelbundna användningen av "skulle" i beskrivningen av de två faserna av genomförandet av det europeiska insättningsgarantisystemet (sida 10 och följande).

⁽¹⁶⁾ EUT C 177, 18.5.2016, s. 21.

⁽¹⁷⁾ COM(2017) 821 final

⁽¹⁸⁾ EUT C 434, 15.12.2017, s. 51.

3.12 Fullbordandet av EU:s finansiella arkitektur måste gå hand i hand med den digitala och finansiella inkluderingen, i enlighet med **FN:s mål för hållbar utveckling fram till 2030**. EESK understryker den potentiella roll som bankerna kan spela i kampen mot klimatförändringen och i tillämpningen av 13 av de 17 målen för hållbar utveckling genom deras förmedlingsfunktion mellan medvetna besparingar och socialt ansvarsfulla investeringar. I detta avseende bör man noggrant se över ingåendet av Basel III-reformerna den 7 december 2017 för att se till att de europeiska bankernas utlåning inte inskränks på områden som är avgörande för hållbar finansiering.

4. Särskilda kommentarer

4.1 EESK stöder de åtgärder som kommissionen föreslår för att minska riskerna inom områdena tillsyn, resolution och insättningsgaranti (vid den möjliga övergången från återförsäkring till koassurans).

4.2 EESK betonar att harmoniseringen av de nationella insättningsgarantisystemen bör gå hand i hand med inrättandet av processen med det europeiska insättningsgarantisystemet. EESK uppmanar med kraft kommissionen att inrätta ett initiativ för att tillåta att **nationella insättningsfonder** bidrar till att fullborda arkitekturen hos det europeiska systemet, där likabehandling säkerställs för icke systemviktiga enheter⁽¹⁹⁾. EESK stöder rätten för nationella insättningsgarantisystem att använda alternativa åtgärder, utan att det strider mot konkurrensreglerna, såsom anges i artikel 11 i direktiv 2014/49/EU om insättningsgarantisystem.

4.3 EESK ger sitt starka stöd till att man inför en säkerhetsmekanism för den gemensamma resolutionsmekanismen så snart som möjligt genom att använda en kreditlina från Europeiska stabilitetsmekanismen, vilket föreslagits av till exempel arbetsgruppen om samordnade åtgärder (TFCA).

4.4 EESK stöder en förstärkning av tillsynsbefogenheterna inom ramen för den gemensamma tillsynsmekanismen liksom av de lagstadgade så kallade säkerhetsmekanismerna (första pelaren), för att hantera nödlidande lån på ett harmoniserat sätt. I detta avseende bör kommissionen visa att de behöriga myndigheterna mot bakgrund av de nya tillsynsbefogenheterna kan påverka bankernas policyer för avsättningar för nödlidande lån.

4.5 Ovannämnda lagstadgade så kallade skyddsmekanismer bör tillämpas vid alla banker i proportion till deras systemriskprofil, som ofta hänger samman med deras affärsmodell. Detta skulle betyda att små och medelstora banker som inte ger upphov till alltför stora risker omfattas av lämpliga krav och inte "överregleras".

4.6 På samma sätt rekommenderar EESK att kapitalkraven för bankverksamhet föreskriver en mer gynnsam behandling av investeringar i den gröna ekonomin⁽²⁰⁾ och att bankerna överväger att tillämpa kapitalpåslag för investeringar i den "bruna" ekonomin. Den gemensamma tillsynsmekanismen bör utöva specifik tillsyn i denna fråga.

4.7 Man bör överväga att förnya lagstiftningen om nödlidande lån ytterligare genom att undersöka om en större roll kan spelas av **privata kreditförsäkringstjänster**, som har en tredelad funktion – förebyggande, kompensation och återhämtning – och som ett resultat av den finansiella innovationen allt mer associeras med banker. I sina rapporter slår ECB fast att vissa av dessa risker, såsom ränteriskerna, hanteras på ett lämpligt sätt av de flesta europeiska kreditinstituten. Det bör också noteras att Förenta staterna övervann **subprime-krisen** när centralbanken Federal Reserve också gav större återförsäkringsgivare tillgång till likviditet.

⁽¹⁹⁾ På grundval av förordning (EU) nr 1024/2013 är endast systemviktiga kreditinstitut underordnade den gemensamma resolutionsmekanismen.

⁽²⁰⁾ Argumenten för den "gröna stödfaktorn" hänvisar till det positiva systemvärdet av grön verksamhet som minskar de långsiktiga miljöriskerna och till behovet av att integrera positiva externa effekter. Se <http://www.finance-watch.org/our-work/publications/1445> och https://ec.europa.eu/info/publications/180131-sustainable-finance-report_sv

4.8 Slutligen efterlyser EESK, liksom i sina tidigare yttranden, konkurrenskraftiga villkor som är rättvisa och **neutrala i fråga om teknik och affärsmodell**. När det gäller detta yttrande efterfrågar EESK återigen **likvärdiga förutsättningar** med avseende på tillsynsuppgifterna. Detta innebär att man bör utföra fler kontroller av skuggbanker, värdepappersföretag och företag inom finansteknikbranschen, i linje med den grundläggande principen om "samma risker, samma regler och samma tillsyn". Tack vare reglerna för dessa nya aktörer, som ofta har lett till rättsliga förfaranden, kommer möjligheterna till finansiell inkludering att öka utan att man äventyrar konsumentskyddet.

Bryssel den 14 mars 2018.

Georges DASSIS
Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs
ordförande
